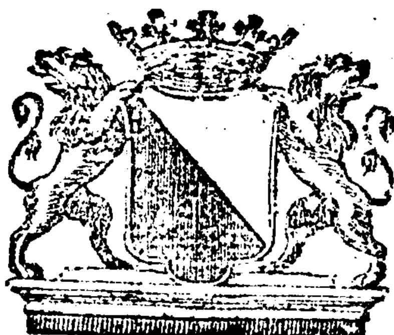
A°. 1833.

UTRECHTSCHE COURANT.

WOENSDAG DEN 30. JANUARIJ.

1½ C. ZEGELEN UTRECHT

PUBLICATIE.

Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht,

Gelet op art. 3 (§ b) der wet op den Landstorm, van 19. December 1832, (Staatsblad no. 58,) bepalende, dat de Geestelijken van alle gezindheden, van de dienst bij den Landstorm zullen worden vrijgesteld.

Hebben verstaan alle zoodanige Geestelijken binnen deze gemeente, welke vermeenen op de gedachte vrijstelling aanspraak te kunnen maken, en verlangen die aanspraak te doen gelden, bij deze uit te noodigen en op te roepen, om de bewijzen of declaratoiren, dat zij werkelijk tot den geestelijken stand behooren, ter Secretarie dezer stad in te leveren, alwaar te rekenen van heden, tot uiterlijk op Woensdag den 30. Januarij aanstaande, dagelijks van des morgens negen, tot des middags twee ure, tot overneming dier bewijzen zal worden gevaceerd, om dezelve daarna ter beoordeeling te kunnen doen voorleggen aan de Commissie van Onderzoek, bedoeld bij art. 4, der vooraangehaalde Wet.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt, waar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan te Utrecht den 25. Januarij 1833, en gepubliceerd des daags daaraanvolgende.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
W. G. v. DIJK, *L. S.*

RUSLAND.

PETERSBURG *den* 16. *Januarij.*

De kamerheer *Anatolius Demidoff* heeft, om het aandenken van zijnen vader te eeren, eene gift van 500,000 roebels gedaan, ter vestiging van een weldadig gesticht in Petersburg, waarin arme lieden zullen opgenomen en verzorgd worden, ten einde deze niet behoeven te bedelen. Dit gesticht zal den naam van *Demidoffs-Asyl voor vlijtige armen* dragen. De Keizer heeft het plan goed gekeurd, en H. M. de Keizerin zal dit gesticht onder hare bijzondere bescherming nemen.

— In de laatste zitting van de Akademie van Wetenschappen, welke den 11. dezer gehouden is, werd onder anderen kennis gegeven, dat de bibliotheek der Akademie in den loop van 1832 met 501 banden van in Rusland uitgekomene werken was vermeerderd. De bibliotheek telt thans meer dan 70,000 banden. Het Mineralogisch muzeum der Akademie bevat 30,000 voorwerpen; voor het Physische kabinet werd eene groote zuil van *Volta* gekocht, die uit 100 paar metalen tafels, elk van 11 duim in het quadraat, bestaat; het munt-kabinet is door vele penningen uit het Warschauer medaille-kabinet verrijkt, enz.

— Te Riga is de eerste Artesische bron in Rusland voltooid. De waterstraal springt tot op eenige voeten onder de oppervlakte des bodems. Het water is helder en smakelijk.

— In de Lijflandsche en Koerlandsche provincien klaagt men over gebrek aan sneeuw, en is daardoor bevreesd voor den volgenden oogst.

ODESSA *den* 4. *Januarij.*

Uit Sebastopol wordt geschreven, dat aldaar een bevel der regering is ontvangen, om met allen mogelijken spoed 10 oorlogschepen gereed te maken. Men vermoedt, dat dezelve naar Konstantinopel bestemd zijn. De vraag, hoe deze stap van de hoven van Engeland, Frankrijk en zelfs van Oostenrijk zal opgenomen worden, geeft eenige aanleiding tot bezorgenis, alzoo men weet, hoe ongaarne de genoemde Mogendheden den grooten invloed van Rusland in Turkye zien, en meenen, dat de interventie van Rusland Turkye geheel afhankelijk van Rusland zal maken.

DUITSCHLAND.

WEENEN *den* 19. *Januarij.*

De Turksch-Egyptische zaken hebben aan onze beurs op de fondsen nadeelig gewerkt; in weerwil van den hoogen koers te Londen, Parijs en Frankfort, blijven de fondsen alhier gedrukt. De metall. zijn heden 88⅛; de 4 pCt. 77 en de bankactien 1144.

— Uit Konstantinopel hebben wij heden de volgende berigten, van den 26. December ontvangen:

„ Men hoopt alhier stellig op de russische interventie. De russische generaal *Murawieff* is van hier naar Alexandria vertrokken. Hij zal *Mehemed-Ali* met het ongenoegen van den russischen Keizer bedreigen, welke hem als rebel tegen den Sultan, zijnen Heer, zal beschouwen en behandelen, zoo hij niet tot gehoorzaamheid terugkeert. Het grootmoedig en loijaal karakter van Keizer *Nicolaas* doet zich hier weder op nieuw uitkomen, daar hij, zonder eenige inzigten en tegen zijne eigene belangen, ter hulp van de Porte snelt.

„ Alhier heerscht met dat al neerslagtigheid, alzoo de hoofdstad zonder verdedigingsmiddelen is, en men, sedert de gevangenneming van den grootvizier, geen veldheer heeft, waarop eenig vertrouwen rust. Merkwaardig is het, dat de grootvizier, daags voor het beslissend gevecht, de rijks-insignië aan zijnen Kiaja-Beij heeft ter hand gesteld; een bewijs, dat hij den 21. Dec. had willen overwinnen of sterven. Zijne beschikkingen tot den slag waren aldus genomen:

„ Het gros der turksche troepen, uit 42,000 man, meest Albanezen, en 300 man huistroepen van den grootvizier bestaande, zoude onder zijn beleid den hoofdaanval op het centrum der Egyptenaren doen, hetwelk tegen een bergrug geleund was; terwijl de turksche ruiterij in twee deelen, ieder van 6000 man, de vleugels der Egyptische armee bezig houden, en zoo mogelijk aanvallen zoude. *Ibrahim* zou deze manoeuver ontdekt hebben, en was, onder begunstiging der bergkloven, met aanzienlijke kolonnes tegen de flanken van den grootvizier opgerukt, in het centrum slechts zoo vele troepen latende, als noodig waren, om zijne bewegingen te dekken, en tot derzelver volvoering tijd te winnen. Naauwelijks was hij op de hoogte van den uitersten vleugel van den grootvizier aangekomen, of hij viel met onstuimigheid de turksche ruiterij aan, verstrooide ze, en tastte daarop den grootvizier zelf van twee kanten aan. Op dezen onverwachten aanval niet voorbereid, en met het vijandelijk centrum in gevecht, hetwelk hij reeds was doorgebroken, verzamelde de grootvizier, in der haast, zijne beste troepen, om de aanvallende kolonnes der Egyptenaren het hoofd te bieden. Doch het was verlorene moeite, daar het grootste gedeelte van het artillerie-park niet meer deployëren kon, en het vijandelijke geschut reeds groote verwoestingen aanrigtte. Er bleef dus niets over, dan de onvermijdelijke nederlage den vijand zoo duur mogelijk te laten koopen, hetgeen ook geschiedde. De overwinning der Egyptenaren werd na eenen bloedigen strijd van zes uren behaald. Het verlies der overwinnaars wordt op even veel geschat als dat der overwonnelingen. De grootvizier heeft met zijne huistroepen, toen de Albanezen reeds verstrooid waren, gestreden tot dat hij, zwaar gewond, gevangen geraakte."

BERLIJN *den* 24 *Januarij.*

H. M. de Koningin der Nederlanden is gisteren van hier naar den Haag terug gekeerd.

— De russische veldjager *Barubin*, is als koerier van Petersburg naar den Haag, alhier doorgereisd.

— De winter-vermaken duren alhier als gewoonlijk voort; bals, openbare feesten, komedien en andere volgen elkander op.

— De werkzaamheden, betrekkelijk de organisatie en het bestuur der oorlogszaken bij den Duitschen Bondsdag zijn nog niet geheel afgeloopen. Intusschen is men in staat, om het leger des Verbonds spoedig in twee legerkorpsen te doen aanrukken.

FRANKRIJK.

PARIJS *den* 25. *Januarij.*

De eene gebeurtenis verdringt de andere, en verschaft ons korps diplomatiek bezigheden. De Oostenrijksche en Pruissische gezanten hebben gisteren conferentien aan het ministerie van buitenlandsche zaken gehad nopens de Turksch-Egyptische zaak, waarna er koeriers naar Weenen en Londen zijn afgezonden. — Nopens de Hollandsch-Belgische zaak zou het Russische kabinet eene nota hebben ingediend, waarin wordt aangedrongen, om deze zaak ter beslissing van den Duitschen Bondsdag te laten. — Volgens een ander berigt, zou er echter voorloopig eene schikking tusschen het hof van Pruissen, in hoedanigheid, gelijk men weet, van gevolmagtigde van Koning *Willem*, en de hoven van Frankrijk en Engeland (in hoedanigheid, gelijk men weet, als gevolmagtigden en bondgenooten van Belgie) gemaakt zijn. Deze voorloopige schikking zou strekken en voortduren tot de definitieve beslissing der Hollandsch-Belgische zaak.

— Behalve de Hollandsch-Belgische verschillen, zijn thans te vereffenen: de Portugesche, de Spaansche, de Italiaansche, de Iersche en de Turksch-Egyptische zaken.

— Den 26. December vertoonde men te Pacaudière (Loire) de twee elefanten, welke men in de Cirque-Olympique te Parijs gezien heeft. Twee Engelschen dienden als cornacs of geleiders bij deze elefanten. Gedurende den nacht werden deze dieren naar Palisse geleid, een stadje, 4 uren van daar gelegen. De eigenaar meende in de oogen van den elefant *Djeck* eenige gramstorigheid tegen een der cornacs te bespeuren, die, eenige dagen vroeger, denzelven kwalijk had bejegend; hij gaf dit aan den cornac te kennen, hem verzoekende de karavane of het reisgezelschap niet te volgen. De cornac of knecht sloeg deze waarschuwing in den wind, en werd zelfs gestrenger tegen het dier. Men was reeds een uur van Pacaudière verwijderd, toen de elefant, welke door zijnen geleider met een ijzeren pin gestoken werd, om hem spoediger te doen gaan, zich omkeerde, den knecht of cornac met den snuit omvatte, van het paard ligte en eenige voeten in de hoogte slingerde. De ongelukkige cornac brak met den val een been, en kon daardoor zich niet door de vlugt redden. Het dier greep hem nu op nieuw aan, en wierp hem in eenen kuil, alwaar het hem vertrapte. Het woedende dier was nu niet dadelijk gestild, maar greep een voerman aan, die met zijn ledig rijtuig langs dezen weg kwam, en wierp hem op een bouwland. Gelukkiglijk kwam deze met eenige kneuzing vrij. De paarden van den voerman schrikten, en zouden misschien de wanorde vermeerderd hebben, zoo het rijtuig niet ware omgeslagen, waardoor zij bleven staan. Deze ongelukken zouden slechts een begin der ellende kunnen geweest zijn, daar de diligence van Parijs thans naderde, en waarschijnlijk door het woedend dier zou aangevallen zijn, zoo de paarden niet van zelve waren stil blijven staan, en de tweede cornac met gevaar van zijn leven, niet geslaagd ware, den elefant met goede woorden tot bedaren te krijgen. De eerste cornac is naar St. Martin gebragt; doch geneeskundige hulp was vruchteloos; hij gaf spoedig den geest.

PARIJS *den* 26. *Januarij.*

De zaak van Turkije verwekt eene groote drukte aan ons ministerie. Verscheidene telegrafische depeches zijn van hier verzonden. Men vermeent, dat de vice-admiraal *Roussin* den 20. dezer, met het fregat *Galathée*, naar Konstantinopel is vertrokken. Uit Toulon zal een eskader zeilen. Frankrijk handelt in deze zaak, met overeenstemming van Engeland. Het belang van Oostenrijk is even als dat van Frankrijk en Engeland; doch het wil in de maatregelen tegen Rusland geen werkelijk deel nemen, maar de gebeurtenissen afwachten.

— De ambassadeur van Oostenrijk heeft heden wederom eenen koerier naar Weenen gezonden; onder anderen met depeches, welke hij daags te voren uit Madrid had ontvangen.

— In de zitting van gisteren heeft de minister van finantien aan de kamer een ontwerp van wet voorgedragen, om gemagtigd te worden de geldleening van Griekenland, gezamenlijk met Engeland en Rusland, te waarborgen.

— Heden namiddag 4 ure is de raad der ministers wederom vergaderd, volgens de dagbladen, om te raadplegen, of het geen zaak is, de ongesteldheid van de hertogin *van Berry* ter kennis van het publiek te brengen. Twee geneesheeren zijn naar Blaye vertrokken, om de hertogin te bezoeken. Sommigen meenen, dat de hertogin niet ziek is; maar dat het gouvernement een voorwendsel zoekt, om de Doorluchtige gevangene in vrijheid te kunnen stellen.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE *den* 27. *Januarij.*

Men verneemt, dat de leden der Tweede Kamer zijn aangeschreven, om, aangezien de noodzakelijkheid, om de aanhangige voordragten van belastingswetten ten einde te brengen, zich op den 1. Februarij aanstaande wel in deze residentie te willen bevinden.

— Bij het departement van Marine is van een Hollander, thans in Duitschland woonachtig, ontvangen een bedrag van honderd gulden, ten dienste van de zeelieden, welke bij de vijandelijkheden bij Antwerpen en op de Schelde zijn gewond geraakt, en voor de nagelbevene betrekkingen van die, welke daarbij zijn gesneuveld.

— Bij het kroonings- en ordensfeest, hetwelk den 20. dezer te Berlijn gevierd is geworden, is door Z. M. den Koning van Pruissen tot ridder van den Rooden Adelaar, tweede klasse, benoemd, de baron *van Snouckaert van Schauburg*, opperschenker van Z. M. onzen Koning, en tot ridder van de Johanniterorde, de graaf *Bentinck*, kamerheer van Zijne Majesteit.

— Volgens de gisteren en heden wegens den stand onzer rivieren ontvangen berigten, was de Waal den 25. te Hulhuizen voor de helft met drijf-ijs overdekt. De rivier stond toen aan de peilschaal 1,81 Ned. ellen, en was in de laatste 24 uren 2 duimen gewassen. Voor Nijmegen was den 24. de rivier met ijs overdekt. Volgens particuliere berigten, te Arnhem ontvangen, zoude het ijs van beneden opwaarts tot Druten zijn aangedreven.

Te Pannerden werd de Rijn, den 25., met rijtuig en te Arnhem op dien dag door voetgangers gepasseerd. De rijtuigen werden voor laatstgenoemde plaats met de pont, door de sleuf in het ijs, overgebragt. De rivier was in het laatste etmaal te Pannerden 22 en te Arnhem 20 duimen gevallen.

Te Gorinchem had het ijs eene dikte van 16 duimen. In den voormiddag van den 24. werd hetzelve voor Dordrecht in alle rigtingen, ook met paarden en beladen ijsschouwen, gepasseerd. Te Krimpen en het Veer werd reeds den 23. het ijs met vrachtwagens en paarden overgetrokken. Van beneden Krimpen af tot aan Rotterdam was de rivier vastgevrozen; hebbende het ijs voor laatstgenoemde stad zich bepaldelijk den 25. vastgezet. Den 24. en 25. was de rivier voor Brielle vol drijf-ijs, zoodat de overtogt zeer moeijelijk was. Het Maassluissche gat was ingelijks met veel drijf-ijs bezet. Den 25 had het ijs zich van Zwartewaal tot Brielle vastgezet; zoodat men rekenen kon, dat toen de nieuwe Maas van Krimpen tot Brielle was toegevrozen.

— In eenen brief van eenen Hollander, die zich thans te Parijs bevindt, gedagteekend den 18. dezer, leest men het navolgende nopens een bezoek aan onze krijgsgevangenen te St. Omer en te Aire:

„ Ik heb mijn voornemen ten uitvoer gebragt en onze krijgsgevangenen een bezoek gegeven. Bij den generaal *Chassé* aangediend zijnde, werd ik door Z. Exc. op de minzaamste en hartelijkste wijs ontvangen. De generaal was geheel gelaten in de omstandigheid, waarin hij zich bevindt, dan het smartte hem, dat zijne officieren en manschappen vooral nog zoo veel ontbraken, waarin hij echter niet twijfelde, of het Nederlandsche gouvernement zou spoedig voorzien. De officieren moeten zich zelve van woning voorzien; de manschappen zijn gekazerneerd. Een kapitein is maandelijks toegelegd 68 franken; een luitenant 48 franken; een 2de luitenant 41 franken; een onderofficier daags 31 centimes; soldaten en matrozen 15 centimes. Een 2de luitenant moet zich dus voor *dertien Nederlandsche stuivers daags*, huisvesten, warmen, kleeden en voeden; en de arme soldaat en matroos, deze heeft nog geen *zeven en een' halven van onze centen* daags, om in al zijne behoeften te voorzien, en dit in een land waar de levensmiddelen zoo duur zijn als in Holland. De manschappen moeten dus niet alleen alles ontberen wat eenigzins verkwikking mag heeten, maar hebben naauwelijks genoegzame schrale voeding. De zeelieden, te Aire gekazerneerd, zijn vooral te beklagen; velen onder hen hebben geen de minste verschooning en geen dekens om in dit jaargetijde zich te dekken, en nog morren zij niet en beklagen zich geen oogenblik, dat zij met het bevel van hunne vaartuigen te vernielen, hunne plunjes hebben moeten verliezen. Hun vertrouwen op het Vaderland en den Koning staat vast; hun lijden zeggen zij, kan niet altoos duren.

„ Was het mij aangenaam geweest, te St. Omer den generaal *Chassé* en verscheidene officieren te hebben ontmoet; zoo kunt gij nagaan, met welke blijdschap ik te Aire mijn' vriend, den zich zoo verdienstelijk voor het vaderland gemaakt hebbende kapitein ter zee *Koopman*, weder zag. Voorloopig wist hij reeds, dat de Koning zijn gedrag goedgekeurd had, en deze goedkeuring alleen kon hem vergoeden de mishandelingen en vernederingen, welke door zijne daad de te leur gestelde maarschalk *Gérard* hem heeft aangedaan.

„ Hij bragt mij in de tegenwoordigheid van zijne lotgenooten, die bloem van Hollands jongelingschap, welke door de onverschrokkenheid, waarmede zij onder het hevigst vuur van den vijand hunne vaartuigen hebben vernield, verbrand of doen zinken, hebben bewezen, dat zij den plegtig gezworen eed, om eerder het voorbeeld van *van Speyk* te volgen, dan hunne vaartuigen aan de Belgen over te geven, zouden hebben gehouden.

„ De officieren zijn over het algemeen voldaan over de wijs waarop de Franschen zoo wel hen als de manschappen behandeld hebben, en de marsch door Belgie moet meer geleken hebben naar vrienden, die vrienden door een vijandig land geleidden, dan naar vijanden, die hunne overwonnenen door een vriendenland voerden.

„ Naar mate de hoogachting der Franschen voor onze landgenooten toenam, vermeerderde hunne minachting voor de Belgen. Van de menigvuldige bijzonderheden, die ik daaromtrent vernam, zal ik alleenlijk mededeelen, dat de Yperen de fransche officieren de onzen verzochten den avond met hen door te brengen. Ongenoodigd trad de belgische kommandant van de plaats, een kolonel, in de zaal, welke door den franschen hoofdofficier verzocht werd, het gezelschap van zijne tegenwoordigheid te verschoonen, en welke uitnoodiging op eene wijs geschiedde, die den Belg genoegzaam deed zien, hoe zijne natie bij de Franschen werd aangemerkt. Het laatste verblijf der Franschen in Belgie heeft, door het gedrag der Belgen te hunnen aanzien en in derzelver eigene aangelegenheden, in verband met onze krijgsverrigtingen, de illusie voor de belgische zaak in Frankrijk geheel doen verdwijnen. Een ieder noemt hunne revolutie *une parodie bien ridicule de la révolution de Juillet*, en men laat onzen Koning het regt wedervaren, dat men Hem zoo lang onthouden heeft.

„ Ondertusschen zijn onze landgenooten in Frankrijk *krijgsgevangenen* en wenschen naar hun Vaderland terug te keeren. God geve, dat de pogingen, die de Koning aanwendt, om hunne vrijheid te erlangen, spoedig met eenen goeden uitslag bekroond worde."

AMSTERDAM *den 26. Januarij.*

Een onzer correspondenten uit Liefkenshoek meldt ons, onder dagteekening van den 23., het volgende: Wij hebben gisteren morgen weder eenen parlementair van den Belgischen generaal *Buzen* gehad; zijne depeches kwamen bijna overeen met die van den generaal *Daine*, aan den kommandant van Lillo gerigt. Hij wil dat de innundatie als onzijdig zal worden beschouwd, dat geene huizen door ons verbrand of afgebroken zullen worden, en eindelijk dat men niet zoo spoedig op de Belgen, die onder het bereik van geschut mogten komen, moet vuren. Een officier vertrekt heden morgen als parlementair naar het fort de Parel, met het antwoord aan den generaal *Buzen*. Het drijf-ijs wordt gevaarlijk op de Schelde, men kan met groote moeite van hier naar Lillo oversteken en als de vorst aanhoudt zal het weldra onmogelijk zijn. De gracht en innundatien worden altijd opengehouden.

DORDRECHT *den 28. Januarij.*

In den staat van het ijs, op de rivier voor deze stad, is sedert Vrijdag, toen het nog dooreen op nagenoeg 15 nederlandsche duimen dikte gemeten werd, door het Zaturdag ingevallen dooi-weder eene merkbare verandering gekomen; zijnde reeds 6 duimen afgenomen, en zoo zwak, dat reeds heden morgen bij het inkomen van de Nieuwe Haven eene schietschouw, en ook op de rivier voor de Walevest een zeilend ijsschuitje er door gevallen zijn. Er zijn ook reeds dooi-gaten op de rivier in het ijs waargenomen, en op bevel der politie heden op den middag alle ten dienste van voetgangers gelegde bruggen en planken ingetrokken, daar voor dezelven de overtogt zeer gevaarlijk begint te worden.

Voor Rotterdam, althans aan het veer van daar op Katendrecht, heeft het ijs nog niet regt vastgezeten, en heeft het drijf-ijs in de laatste dagen, aan genoemd veer, menigmaal den overtogt zeer moeijelijk gemaakt. Heden morgen vroeg was die overtogt inzonderheid moeijelijk, door het veelvuldige afkomende ijs van de Lek, op welke rivier het ijs gisteren en in den afgeloopen nacht schijnt losgeschoten en afgedreven te zijn, en waardoor heden morgen gedurende verscheide uren de overtogt geheel belet werd, gelijk dan ook met het overzetten van de passagiers en goederen, die met de diligence van Amsterdam gekomen waren, niet voor heden morgen ten 10 ure aan het veer te Katendrecht een begin kon gemaakt worden, en zij hier eerst heden namiddag kwartier voor 2 ure zijn aangekomen, terwijl de gewone tijd, bij open water en onbelemmerden weg, des morgens tusschen 7 en 8 ure is. Van de Lek benedenwaarts langs Rotterdam kan men het daarvoor houden, dat thans overal het ijs los en opgeruimd is. Voor deze stad, en inzonderheid in de Noord, kan het, bij doorgaanden dooi, nog ligtelijk een paar dagen aanloopen, alvorens wij van het ijs bevrijd raken.

Te 's Gravendeel werd heden morgen het ijs nog te voet gepasseerd, doch morgen zal zulks aldaar waarschijnlijk geen plaats meer kunnen hebben, en zeker niet zonder levensgevaar.

UTRECHT *den 29. Januarij.*

Gisteren morgen 8 ure stond het water der Lek, bij Vreeswijk, 4 el, 85 duim onder nul, zijnde in de laatste 24 uren, 47 duimen gewassen. In het ijs en in de passage is als nog weinig verandering, hoewel de overgang met de pont eenigzins moeijelijk wordt door het menigvuldige ijs, hetwelk zich in de sleuf opdoet.

— Uit Brussel schrijft men van den 27. Januarij het volgende:

„ De baron *Joseph d'Hoogvorst* is van hier naar Munchen vertrokken, belast met eene tijdelijke zending naar het hof van Beijeren en andere hoven van Duitschland. Zijn neef, de baron *Victor d'Hoogvorst*, en een secretaris van legatie vergezellen hem.

„ Onze dagbladen zijn met de tijding van de vorderingen van het fransche gouvernement, als 6 mill. francs voor de hulp in 1831 en 11 mill. voor de belegering der citadel, zeer vergramd, en maken daarop vele aanmerkingen.

„ Gisteren zijn hier eenige bataillons garde-civique van Diest aangekomen.

„ Onze dagbladen deelen dagelijks verhalen van rooverijen en moorden mede, als bewijzen van Belgie's *geluk* en *voorspoed*. In de *Emancipation* van heden leest men de volgende:

„ Op den avond van den 21. dezer is te Hoorebeke St. Marie, de persoon van *Pierre Paeme*, uit Matere, door een' anderen Belg doodgeschoten. Hij had zich naar Hoorebeke begeven, om een meisje te spreken, hetwelk bij den landman *Pede* woont. Hij was dit huis genaderd, toen een persoon hem met een geweer te neder schoot. Den volgenden dag overleed hij aan de gevolgen der wonde.

„ Den 24. dezer heeft een meisje van 12 jaren, des avonds, bij de Groenelaan, in een papier gewikkeld, gevonden, een afgesneden arm, alsmede de vier vingers en den duim van eene vrouw.

„ Eergisteren is er bij den koopman *Roudhier* ingebroken, en voor 950 francs aan geld gestolen.

„ Eergisteren is aan de Schaerbeeckerpoort een stier woedend geworden. De schildwacht werd door hem opgenomen en eenige schreden ver geworpen. Men heeft het dier spoedig doodgeschoten."

ADVERTENTIEN.

De prijzen der Fondsen waren den 28 Januarij te Amsterdam aldus: Werk. Schuld 43¼ à 43¾. Uitgest. dito ⅞ à 1. Kansb. 16¼ à 16¾. Slind. 73½ à 74½. Idem 57¼ à 57¾. Oorlogsl. 92½ à 93. Negot. 99¼ à 99¾. Nieuwe Leening 81¼¾ à 82¼. Schatk. bill. 99½ à 100. Renvers. 1 à 1⅞. Hand.-Maatsch. 85 à 85¾. Frankr. 74½ à 75. Rusl. 95 à 95¾. Dito 96¼ à 97¼. Inschr. 60½ à 61. Leening 1831, 85¾ à 86¼ Pruissen 89½ à 90½. Spanje 55 à 55½ Idem 35½ à 36. Uitgest. Schuld 8 à 8¼. Oostenrijk, Metall. 84¾ à 85¼. Napels 78½ à 79. Engeland 88½ à 88¾.

TE UTRECHT, bij VAN DER SCHROEFF C°. en BOSCH.